

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

362

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Siemianowice

PRZEKAZUJĄCY

ZG Rozalia

WYKONAWCA SPISU

ZG Rozalia

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIEJSCOWOŚĆ

Siemianowice Śląskie

GMINA

Siemianowice Śląskie

POWIAT

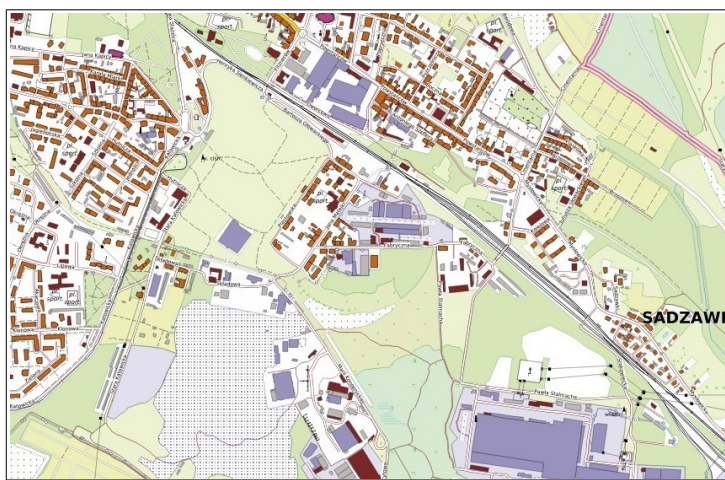
Siemianowice Śląskie

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Siemianowice Śląskie

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

1884

–

1999

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	237	101	338
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	122	908	1033
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	0	1	1

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja: geologiczna, pomiarowa, ochrony powierzchni; plan ruchu; inne

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk, powierzchni; przekroje geologiczne; inne

Archiwum Państwowe w Katowicach, zesp. Okręgowy Urząd Górniczy w (Dąbrowie Górniczej) Sosnowcu, jedn. Kopalnia Węgla Kamiennego „Siemianowice” w Siemianowicach Śląskich – Plan ruchu, część podstawowa – rozdziały I-VII (sygn. 12/935/0/1/1/464), rozdziały XI-XXI (sygn. 12/935/0/1/1/466), lata 1974–1994.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Siemianowice		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	KWK Siemianowice		
NAZWA ZŁOŻA	–		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG	Siemianowice		
NAZWA OG	Siemianowice I, II		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	1855	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	1996
KONCESJA I WYGASZENIE	Decyzja Ministra Ochrony Środowiska z dnia 18.08.1994 r. Decyzja Ministra Ochrony Środowiska z dnia 9.12.1999 r.		

Kopalnia „Siemianowice” prowadziła eksploatację na terenie Siemianowic Śląskich, Chorzowa, Piekar Śląskich, Czeladzi i Katowic.

Kopalnia została utworzona 27 lipca 1855 r. pod nazwą Vereinigte Siemianowitz Steinkohlengrube. Wówczas kopalnie „Eugeniensglück” i „Carlshoffnung” zostały połączone z nadanymi w 1854 roku polami górniczymi „Leokadia” i „Guter Arthur”. Właścicielem kopalni był Karol Hugon Henckel von Donnersmarck. W 1865 r. do terenu kopalni przyłączono pola górnicze „Wandakomm”, „Jung Anna”, „Lazi”, „Reicher Seegen Gottes”, „Noch für Laura”, „Aemilius” i „Baingow”. W tym czasie głównymi szybami wydobywczymi były „Knoff” (drążony w latach 1862–1868) i „Ficinus” (zbudowany w latach 1870–1872). Szyby te wraz z szybem odwadniającym „Aschenborn” sięgały poziomu 100 m. W 1871 r. część kopalni z szybem „Ficinus”, pod nazwą „Laurahütte”, została przejęta przez spółkę Vereinigte Königs- und Laurahütte. Pozostała część kopalni była nieczynna do 1881, tj. do nabycia jej przez spółkę Vereinigte Königs- und Laurahütte. Od roku 1908 kopalnia funkcjonowała w ramach dwóch zakładów wydobywczych „Laurahütte” (od 1922 Huta Laura, szyby „Ficinus” i „Knoff”) oraz „Richter” (szyb „Richter”). W 1925 roku obie kopalnie połączone pod nazwą „Huta Laura i Richter”. W 1929 roku rozdzielono je ponownie. Kopalnia „Huta Laura” została wyłączona z ruchu, a jej pole przyłączono do kopalni „Richter”, która od 1936 r. nosiła nazwę „Siemianowice”. Od 1936 r. kopalnia należała do Wspólnoty Interesów Górniczo-Hutniczych, a podczas II wojny światowej do koncernu Hermann Göring, który uruchomił ponownie oddzielną działającą kopalnię „Laurahütte”. W 1945 roku w ramach Chorzowskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego obie kopalnie połączone po raz kolejny pod nawą „Siemianowice”. W 1957 roku kopalnię włączono do Katowickiego ZPW, a w 1976 do Dąbrowskiego ZPW. W 1993 roku kopalnię włączono do Rudzkiej Spółki Węglowej S.A., a w roku 1995 wstrzymano wydobywanie. Część kopalni przekształcono w Zakład Górniczy „Rozalia”, który prowadził wydobywanie do roku 1999.

W 1873 roku w kopalni wydobyto 388 tys. t węgla. Maksymalne roczne wydobywanie odnotowano w roku 1979 (4 888 440 t).

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
3. *Kopalnia Węgla Kamiennego „Siemianowice”. Zarys dziejów*, red. J. Przewłocki, Katowice 1979.